

STUDENTEN WEEKBLAD

Bibliotheek
VAN DE
Technische Hoogeschool
DELFT.

9^e Jaargang.

No. 6.

HOOFDREDACTEUR: CH. É. DUTILH.

REDACTEUREN: H. A. W. KLINKHAMER, R. A. D. CORT
VAN DER LINDEN, G. P. NIJHOFF, J. A. SCHOUTEN,
F. A. VENING MEINESZ.

Donderdag

8 Nov. '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER • DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen. Het adres voor redactie en administratie is: Vlamingstraat 34.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 13 November, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Aan Heeren Studenten der T. H. S.
Almanak.
Roeping.
Tweede matinée van het Residentie-orkest, door Johannes.
Leeszaal S. P., door G. N.
Opmerkingen over de week.
Het Vrije Tooneel.
Herfstgevoel, door Mc.
Kroegjolen, door v. X.
Klacht, door T.
Berichten en mededeelingen.
Correspondentie.
Agenda.

Aan Heeren Studenten der Technische Hoogeschool.

Op Vrijdag 16 November a. s. ten 4 uur 's namiddags is de Majoor der Infanterie L. J. H. Habbema, Hoofd-officier voor het Reservekader, voornemens in de collegezaal n^o. 4 in het Hoofdgebouw der T. H. eene uiteenzetting te geven van de wijzigingen, welke onlangs door Zijne Excellentie den Minister van Oorlog zijn gebracht in de bepalingen, waarbij de toelating tot en de opleiding in het Reservekader zijn geregeld.

Majoor Habbema, die zodoende werkzaam wenschte te zijn tot de verspreiding van juiste denkbeelden omtrent de gewijzigde inrichting van het Reservekader onder de studenten der T. H., heeft zich bereid verklaard bij die gelegenheid ook vragen om opheldering te beantwoorden, welke dien-aangaande belanghebbenden nog tot hem zouden wenschen te richten.

Diegenen uwer, welke in bovengenoemd onderwerp belang stellen, worden, namens Majoor Habbema, door mij uitgenoodigd aan die samenkomst deel te nemen.

De Rector-Magnificus,
S. HOOGWERFF.

6 November 1906.

Almanak.

Van de zijde der Almanak-redactie hoorde ik de klacht, dat 'tingekomen proza over 't algemeen op een zeer laag peil stond. Nu heeft dat mij niet zoo erg verwonderd, waar toch in vorige almanakken 't gehalte van 't mengelwerk ook al niet bijster hoog was. Maar 't feit is op zichzelf al heel treurig te noemen, want niemand maakt mij wijs, dat hier in 't corps geen menschen zijn, die iets goeds kunnen leveren. Maar waarom dan die laksheid? Is 't dan werkelijk waar, dat de H.H. corpsleden niets voelen voor dat bijzondere gedeelte in den Almanak: Mengelwerk en Varia?

Of heeft men hier weer eens te doen met die verderfelijke meening, die in groote corpsen voorkomt, dat anderen 't wel zullen doen, dat die allicht beter schrijven, beter dichten. Als er voor dergelijke dingen niet gewerkt wordt op eigen initiatief, komen wij in den toestand dat 't Mengelwerk nog slechter is, als in de andere studenten-almanakken, en die was de laatste jaren werkelijk zoo. Schrijf dan nog eens wat. Probeer je kunst eens in 't litteraire, in 't vroolijke in 't poëtische en toon dat wij kunnen en willen.

Roeping.

Een feit is het dat er omtrent de eischen, die men aan een studentenblad stellen mag, zeer uiteenloopende meeningen bestaan. Dat men op dit punt met zeer vreemde denkbeelden te doen kan krijgen, bewees een, in één der vorige nummers van dit blad (No. 3) voorkomend opstel, getiteld „Een geestelijk faillissement”. Daar ik van zins ben in dit stuk uiteen te zetten, aan welke eischen mijns inziens dit Studentenweekblad — in het algemeen een studentenblad — heeft te voldoen, wil ik om te beginnen het ondoordachte in evengenoemd opstel trachten aan te toonen.

De schrijver ervan doet onder anderen de vraag: Moeten wij een blad met zeven redacteuren aan het hoofd zelf vullen? Waartoe dient de Redactie dan eigenlijk? Wat is de taak van een redacteur? Is het het redigeeren, het opstellen en in rij en gelid plaatsen van ingezonden stukken zonder meer, of is het het op een heldere, duidelijke en vooral onpartijdige wijze uiteenzetten van kwesties welke het onderwerp kunnen zijn van ingezonden stukken?”

In de eerste plaats zal, dunkt mij, geen enkel redacteur eischen, dat zijn blad door anderen wordt gevuld. Dit zou een uiterste zijn, even zoo goed als het een uiterste is, wanneer abonné's eischen dat het door hen gelezen blad geheel door de Redactie wordt gevuld. De normale toestand van een weekblad, zooals het S. W. er een is, zou zijn, dat zoowel abonné's en buitenstaanders, als redacteuren, stof leverden. Een dagblad, met beroepsredacteuren en medewerkers zal doorgaans alleen werk van dezen bevatten. Bovendien zal een groot gedeelte beslagen worden door nieuwstijdingen, waarvan de berichtgevers ook weer vanwege de Redactie aangestelde personen zijn.

Onder de gewone weekbladen valt het S. W. evenmin te rangschikken.

Gene immers zijn doorgaans eveneens door bezoldigde vakmannen geredigeerde uitgaven, welke een résumé geven van de voornaamste gebeurtenissen van de week en daarnaast eventueel stukken van anderen aard bevatten, echter steeds in dier voege, dat de schrijver stoffelijk belang bij de plaatsing heeft.

Van geheel anderen aard is een studentenblad. Dit wordt uitsluitend door studenten gelezen en het bevat hoofdzakelijk slechts door dezulken gestelde stukken. Het heeft ten doel in meer uitgebreiden kring de meeningen van zekere personen over zekere kwesties uiteen te zetten; kwesties, die voor alle lezers geacht kunnen worden van belang te zijn.

Waar zulke kwesties echter niet elken dag voorkomen en men nog steeds niet zoover is, dat men ze schept, om er over te kunnen schrijven; waar evenwel toch het blad bij

voortdoring moet bestaan om in belangrijke gevallen tot kampplaats der verschillende opinies te dienen, daar is het noodzakelijk dat in de minbewogen perioden het blad ook gevuld worde. Daarmee is niet gezegd, dat de Redactie in dat geval haar kieskeurigheid zou mogen verliezen; zij moet in die tijden eer nog grooter voorzichtigheid bij de plaatsing van stukken in acht nemen.

In het algemeen zijn deze tijden, waarin geen zaken van overwegend en aktueel algemeen belang aan de orde zijn, die, waarin van de Redactie het meest wordt gevegd.

Maar tevens wordt haar dan ook de gelegenheid gegeven, beter dan anders, te doen zien van welke richting zij is. Van deze richting moeten de opgenomen stukken blijk geven.

Ik bedoel met die richting niet de politieke of godsdienstige geaardheid der Redactie. Deze zou eventueel ook aan den dag kunnen komen; maar beter dat zij dat niet doet, dan dat zij te veel van zich laat merken.

Een studentenblad zou iets onnatuurlijks worden, wanneer het doorlopend en hoofdzakelijk diepzinnige en ernstige stukken bevatte. Let, wel, m. i. bestaat er groot verschil tusschen diepzinnig of ernstig, en zwaar. Zware stukken zijn altijd en immer uit den booze; onder zwaar valt te verstaan iets opzettelijks, dikdoenerig, iets gewild ernstigs.

Zware stukken schrijven zij, die om iets te schrijven, bijvoorbeeld Marx gaan ontleden of een of andere ondeugd uit hoog-moreel standpunt gaan beschouwen, alleen om te toonen wat er wel voor wijsgeer in hun alledaagsche plunje steekt.

Om iets ernstigs te schrijven, is het noodig dat men zich meerderen tijd met een onderwerp heeft beziggehouden: dat men zich interesseert. En menselijke interessen zijn doorgaans van langer duur dan een week, en de kwantiteit aan belangstelling komt nooit aan de kwaliteit ten goede.

Iets onlogisch zou het dus zijn, zelfs in een S. W. Redactie, als zij elke week belangrijke stukken over belangrijke aangelegenheden zou kunnen leveren. Wanneer niet zoo nu en dan de buitenwereld hun daarmede behulpzaam was, zouden vele weekbladen moeten verschijnen, zonder ernstig stuk over ernstige zaken als hoofdschotel. Natuurlijk is het boven allen twijfel verheven of elke week zouden zware stukken aangemaakt kunnen worden in overvloed.

Iets waarlijk goeds, dat weldoordacht is, heeft langer tijd noodig om geboren te worden. Wat zijn dus gezonder en natuurlijker tijden; die van vroeger, toen het weekblad veelal te vol was van lange stukken over socialisme, maatschappelijke ondeugden, politiek en wat dies meer zij, of die van thans, nu dergelijke verhandelingen tot de uitzonderingen behooren en men blijkbaar tracht eenigszins zijn aandacht te schenken aan gebeurtenissen in het corps en daarbuiten in de studentenmaatschappij, die voor buitenstaanders misschien onbelangrijk, voor hen die leden zijn dier meer beperkte samenleving, wel degelijk hun waarde kunnen hebben?

Naar mijn meening is men langzamerhand een beter spoor genaderd, wat nog niet zeggen wil dat het goede spoor is. Dat wordt pas bereikt, wanneer goedgestelde en doordachte opstellen — in beperkte mate — afwisselen met evengoed gestelde, misschien minder doordachte, maar aangename en genietbare kleinigheden op allerlei gebied; deze laatste moeten echter vrij blijven van de pretentie dat zij belangrijk zouden zijn.

M U Z I E K.

Tweede matinée van „Het Residentie-Orkest”.

Na de schitterende Beethoven-uitvoering, waarmee de reeks van matinées, door het Haagsche orkest te geven, waardig werd ingezet, bracht deze tweede uitvoering eenigszins een teleurstelling.

Niet, dat er geen goede kunst viel te genieten: de praestaties van de soliste, Miss Katherine Goodson, pianiste uit Londen en het keurige spel van het orkest, dat Charpentier's „Impressions d' Italie” werkelijk bewonderenswaardig vertolkte, maakten dat men alleszins voldaan op dezen Zondagmiddag kon terugzien. Maar, jammer genoeg, stond de rest beneden het artistieke peil, dat anders op deze uitvoeringen bereikt wordt en, wat dubbel te betreuren is, deze inferioriteit — als we het zoo noemen mogen — was feitelijk „eigen schuld”, en — gegeven de groote qualiteiten van het orkest — zeer wel te vermijden geweest.

Want werkelijk Mendelssohn's „Ruy-Blas” en Meyerbeers „Struensee”-ouverture zijn geen scheppingen, die iemand met eenige muzikale ontwikkeling wezenlijk kunnen ontroeren. Je komt er een poosje naar luisteren, een korten tijd kunnen enkele welluidende effecten je aangenaam aandoen, maar spoedig komen het inhoudslooze en banale al te sterk uit en eindigen met een beslist gevoel van ergernis te verwekken. Ik denk hier voornamelijk aan Meyerbeer; de „Ruy Blas”-ouverture kon er desnoods nog net mee door, al zal men haar bezwaarlijk tot de beste kunst kunnen rekenen, en al leent zij zich beter tot een zomeruitvoering in een societeits-tuin door de een of andere militaire kapel.

Maar met Meyerbeer moest het nu toch heusch maar eens uit zijn! Heine's oordeel over hem: „der ist unsterblich so lange er lebt” berustte op té goede gronden om deze voorspelling zóó te schande te maken en ons bijna driekwart eeuw later nog deze muzikale bombast voor te zetten.

* * *

Grieg was als altijd zeer interessant en bijwijlen in hooge mate imponeerend. Een andere maal vind ik nog wel eens gelegenheid op het karakter van zijn werk, in verband met zijn milieu en geboorteland en veel overeenkomst met dat der Noorsche literatuur vertoonende, terug te komen. Het essentiele van zijn muziek, enkele uitzonderingen daargelaten, is m. i. een diepe, wereld-groote melancholie, dat vagelijk met „weltschmerz” wordt aangeduid en als een bij uitstek modern verschijnsel — psychisch ziektesymptoom? — moet worden aangemerkt. En daarbij een krachtig individualisme, een titans-strijd tegen het Noodlot, geweldig maar van den aanvang af tot de nederlaag gedoemd, zéér intellectueel en hier en daar doorkruid van typisch-Noorsche hartstocht.

Reeds in het Allegro kwam dit tot uiting, maar nog veel sterker en gedecideerder in het Adagio. Daar een smart zonder weerga, een sombere, langzame, wanhopige worsteling van reuzen om zich te bevrijden van de ketenen, waarin het Noodlot hen geklonken heeft. Zóó hopeloos, zoo gróót tevens, dat het een angstige huivering verwekt.

Hoe de muziek-beoordeelaar in de „Nieuwe Courant” van het „peinzende Adagio”, „weldadig door vredige rust” kan spreken is mij een raadsel; niettegenstaande het langzame tempo was het een en al ónrust en nervositeit, waarin de „vrede” geheel ontbrak!

Miss Goodson speelde het concert met meéslepende hartstocht, die vooral in het laatste deel, Allegro marcato, uitnemend het karakter van het werk weergaf. Haar techniek was goed, hoewel niet altijd voldoende beheerscht; het best nog in Schumann's Nachtstück, véél minder in de walsen van Chopin.

* * *

Zoals reeds gezegd, was de uitvoering van de „Impressions d' Italie” werkelijk uitmuntend. In de Sérénade was de klank der cellen, die daarin de hoofdrol spelen, zeer zuiver en de inzet gelijk. En niet alleen het ensemble gaf alle reden tot tevredenheid, ook de alt-solo door den heer Verhallen klonk prachtig, terwijl de heer Van Isterdael in het laatste deel, A Naples wederom blijk gaf een uitnemend cellist te zijn.

Het stuk zélf was in hooge mate poëtisch; fijn en smaakvol geïnstrumenteerd. Toch trok het mij als geheel niet buitengewoon aan. Het is te sentimenteel en te week, zonder krachtige passages, in het vroolijke te zoet.

En de grootste fout was dunkt mij wel, dat het véél te lang was en daardoor enkele keeren bijna verveelde. Slechts de allerhoogste muziek kan zich hier zonder schade aan overgeven.

Het beste deel eruit leek mij: A Naples, het minste: A la Fontaine.

* * *

Den 11en November zal de Concertmeester, André Spoor, dirigeeren en het orkest de 4e Symphonie van Tschajkowsky, de Overture „Phèdre” van Massenet en het voorspel van Gwendoline van Chatrier uitvoeren. Als soliste treedt op Hella Sauer (Sopraan).

JOHANNES.

Leeszaal S. P.

Tot mijn groote vreugde heb ik gehoord, dat van den 15den November tot den 1en Januari, de leeszaal op de S. P. na negen uur 's avonds open zal blijven. Dit wordt door 't kroegbestuur als proefneming gedaan, om te zien of werkelijk de behoefte onder de leden zoo groot is om 's avonds eens even rustig op de leeszaal te zitten, dat dit openblijven, dat vermeerdering van kosten en bediening vereischt, een groot voordeel is.

Ik hoop van harte, dat dit blijken zal en dat ruimschoots van deze gelegenheid wordt geprofitteerd, vooral waar 't aan 't kroegbestuur veel moeite heeft gekost het zoo ver te brengen. Gij allen, die 's avonds nog eens even een boek wilt inzien of een tijdschrift en 't rustig om U heen wilt hebben, gaat naar de leeszaal van de S. P. om te profiteeren van een nieuw voordeel, dat de kroeg ons biedt.

G. N.

Opmerkingen over de week.

't Leven is schoon, maar er komen zèer lastige momenten in voor. Een van die lastige momenten is de èerste van de maand. Kom de eerste eens op de kroeg, en zie ze loopen. De grootste fuifmerken vooràn, om toch gauw met een bezorgd gezicht cijfers te hooren, cijfers mijnheer, cijfers die de directeur je met een zucht toefluistert, die daar staan in dat heele groote, dikke boek. Maar tòch over een paar dagen, kijk je weer vroolijk, blij dat je geld al weer op is, dat je nu tenminste tegen al die berenleiders, kunt zeggen: Hier sta ik, ik kan niet verder, Luther zal dit waarschijnlijk wel niet zoo bedoeld hebben, maar in zijn tijd was hij ook geen corpslid.

Dat ganzenbord schijnt in trek te komen, Woensdag al wéér, maar dat komt zeker, omdat de heeren tweedejaars dat als een middel beschouwen om hun kroegbeer laag te houden.

Eenige installaties van de week, zelfs eenige uitgesteld, maar volgens de almanak kan dat meer voorkomen. Igov hield de menschen voor den gek.

Je ziet tegenwoordig ook iets geheel nieuws op kroegjolen. Studenten, die bang zijn voor ruzie, wordt aangeraden óók zoo'n bordje met „pax” in het knoopsgat te dragen, wellicht begrijpt de goe-gemeente 't niet met haar burgerschoolkennis, maar inlichtingen worden door 't bestuur gegeven (zie vorig nummer).

Vrijdag een kroegjooltje wegens een inauguratie, waar buiten de senaat en enkele vaste omstanders bijna geen bezoekers waren. Later op den avond werd 't gezelliger. Onder leiding van een zeeman-introducé werd zelfs proefgestoomd met een pas te watergelaten schip. Hoewel de snelheid niet aanzienlijk was, mocht men toch gerust zijn over de hoeveelheid lading die geborgen kon worden, en over 't paffen der kanonnen. In 't diepst van den nacht werden mijnheer marssepijn en eenige vriendjes eenigszins voor den mal gehouden, terwijl 't een héél ouden reiger, na geschonken te hebben, tòch niet mocht gelukken, opgenomen te worden in een kringetje in de voorzaal.

Het Vrije Tooneel.

Vrijdag l.l. had hier in de Stads-Doelen de uitvoering van 't Vrije Tooneel plaats. De heer Speenhoff vond het noodig, vóór de voorstelling begon, eenige woorden te zeggen over den aard van het Vrije Tooneel.

Wat men hier te zien zou krijgen, was iets tusschen een uitvoering van een café-chantant, een schouwburg en een opera in, volgens spreker, maar hij vergat er bij te zeggen, dat de opvoering van dit Tooneel toch wel 't meest had van die van het Ueberbrettl.

Maar ook met dit soort van kunst of géén kunst verschildte 't toch nog aanmerkelijk, daar de medespelende personen in de schetsjes over 't algemeen het dramatisch talent volkomen misten.

Als eerste nummer werd gegeven „een Vrouw”. Als schetsje héél aardig bedoeld, miste de opvoering toch de uitwerking op 't publiek van 't werkelijk tragisch onderwerp: n.l. de terugkomst van een man, als hij arm is geworden,

bij de vrouw, die hij eens heeft liefgehad en die hij achter gelaten heeft met een kind. Ook de herkenning van vader en kind werd niet op die manier gespeeld als noodig was om het dramatische te laten uitkomen. Mevrouw De la Mar—Klopper, die voor de vrouw speelde, vertolkte deze heel goed, hoewel ze toch nog enkele malen te gechargeerd deed.

Na dit schetsje kon men de andere zijde van het Tooneel leeren kennen.

Speenhoff fungeerde hier als dichter-zanger, Mevrouw Speenhoff—Prins droeg enkele aardige stukjes voor en Nap. de la Mar bracht de zaal in een vroolijke stemming door 't opvoeren van zijn Italiaansche opera e.a. Ook Mevr. De la Mar—Klopper toonde haar kunst in 't vroolijke.

Toen brak de pauze aan. Men begon daarna weer met 't optreden van enkele personen, ieder in hun genre, om te eindigen met „'t Ploertje”, een tweede schetsje. Dit werd vlot gespeeld, 't scènetje van de twee dienstmeiden die alleen thuis zijn, was uitmuntend, doch ook dit stuk miste zijn effect en waarom?

Mén kent Speenhoff als dichter-zanger, mén kent De la Mar als voordrager, maar men heeft bij den heer Speenhoff nooit 't talent bespeurd om te acteeeren en men heeft (zooals in 't eerste schetsje) den heer De la Mar nooit gezien in een diep tragische rol. Wel neen! Hun succes hadden ze altijd te danken, óf aan 't humoristische, óf aan 't vroolijke óf aan 't voordragen van ráke liedjes, zooals die van Speenhoff. En zoo is 't hier jammer dat èn De la Mar èn Speenhoff beiden iets wilden presteeren buiten hun genre.

Maar dit alles neemt niet weg, dat, waar genoemde Heeren op hun oude welbekende manier optraden, ze véél, héél veel succes hadden. Bij Isadora Duncan zong de zaal zelfs mee met den heer Speenhoff. Over 't algemeen kregen we, wat betreft de voordrachten niet veel nieuws te hooren. Ook was 't soms zelfs niet de voordracht, maar de manier van voordragen, die de zaal in de gewenschte stemming hield. Om een voorbeeld te noemen moest De la Mar een beetje erg ongeestige aardigheden, als over Rusland, over Kuyper en dergelijke weglaten, dat past meer bij 't genre karakterkomiek Abram de Winter.

Wij wenschen het Vrije Tooneel een succesvolle rondgang door ons land en hopen dat over 't algemeen nog méér zal worden toegepast 't spreekwoord: Schoenmaker, hou je bij je leest.

Herfstgevoel.

Het was een zonnigen Octoberdag.

De zon, die nog zoo kort geleden in haar vollen glorie hoog aan den hemel gestaan had, had nu haar baan wat verlegd en volbracht dien onder een geheel anderen kleurschittering. Het was niet meer dat scherpe, doordringende, intenze licht met zijn donkere schaduwen zooals men dat des zomers kan waarnemen, nu scheen dat zachte goudstralende licht hetwelk de natuur dien grootschen aanblik geeft en waartoe ieder mensch zich getrokken voelt.

Op zoo'n dag was het dan dat hij plotseling de lust in zich voelde opwellen om zijn kamer te verlaten en naar buiten te stormen om eens volop te genieten van dezen heerlijken dag. Den geheelen middag zou hij zijn kamer niet bezoeken, dat hol, zoo vond hij het heden, waar hij met Faustischen dorst naar kennis in de boeken wurmde, want ook hij was student en moest daarom ook wat weten mee te praten over de theosofie en het spiritisme, over integralen en limieten en ik weet al niet wat, maar vandaag voelde hij een ongekende opbruisching in zijn gemoed om al deze dingen, in hun wezen en op zijn tijd zeer interessant, met rust te laten en eens echt te genieten van de vrijheid, die hem bezielde.

Er uit, niets liever dan dat, nog eens echt kinderlijk genieten en aan niets anders denken dan aan geluk en schoonheid. Hè wat voelde hij zich goed, met zulk weer. Wie zou nu op zoo'n dag thuis kunnen blijven dacht hij terwijl hij uit zijn raam leunde en zijn blik hier en daar in de huizen aan den overkant wierp om te zien of er soms jonge menschen binnen waren; wie nu achter een teekenplank lijntjes staan trekken of de geheimenissen van de reeks van Taylor opsporen of krommen trachten te ontrollen! Neen, dat was onmogelijk; nu wilde hij niet hooren van een Taylor of MacLaurin noch van een Watt of Edison; hoeveel ontzag hij ook voor deze geesten

koesterde, ze kwamen hem droog en vervelend voor en als hij er aan dacht zag hij niets dan lijnen en krommen dat hij er van duizelde.

Nee, nu zou des dichters naam beter klinken en de toonen der muziek zouden een weldadigen invloed op hem hebben kunnen uitoefenen.

Met deze gevoelens begaf hij zich dan op weg.

Rechts van hem een vuile stinkende gracht, links the struggle for life, overal om hem heen karrengevat, geschreeuw en gefluit van straatjongens, gesnor van motors enz. en hij verlangde niets liever dan al dit materiële den rug toe te draaien.

Het Haagsche bosch zou het doel zijn van den middag.

Dat moest zoo prachtig zijn had hij wel eens hooren zeggen. De tram met zijn eentoonig zelfde gebel kwam in de verte al aanrijden en spoedig was hij op weg. Van af het achterbalcon ontrolde de natuur in haar herfstkleed zich voor zijn oogen. De groene weiden schitterden door de zonnestralen in het vochtige gras en het was of er overal diamanten gezaaid lagen. Hier en daar stonden nog koeien, die weldra in de warme stallen onder gebracht zouden worden. Hoe mooi daarginds dat groepje huizen, hoe prachtig viel het licht daarop.

Het loof der boomen was als van kleur veranderd en had die goudstralende herfsttint gekregen, die de natuur in zulke fantastische kleuren hult. In den horizon, ver weg, teekenden zich onduidelijk eenige voorwerpen af en het was of daar alles gehuld was in een sluier, die steeds dichter werd, hoe verder men het oog liet gaan. Dit was als het ware een voorproef. Nog eens druk stadsgewoel, ellende, vroolijkheid en weldra doemde het grootte bosch in al zijn schoonheid voor zijn oogen op.

Nu kon hij een herfstafereel aanschouwen. Het geheel hetwelk hij nog kort geleden gezien had met een donker-groen, ondoordringbaar loover was herschepen in een tooverbosch. De geheele bodem was met gele bladeren bezaaid en het kwam voor alsof er een zacht goudgeel tapijt overheen was gespreid.

Aangenaam ritselden ze onder zijne voetstappen en een fietser, die nu en dan passeerde liet dat aantrekkelijk tikkende geluid hooren van de wielen die over dit dikke tapijt heenrolden. Alles geel wat te zien was. Mooi teekenden zich de dikke, groene sombere boomstammen af bij de helle omgeving; fier stonden ze daar die eeuwenoude

stammen die al zooveel duizenden menschen met hun lommer hadden beschut; hēt was alsof ze elkaar hun nood beklagden over de ondankbaarheid der natuur die hen van hun dicht loover kwam berooven.

Daar stonden ze nu kaal en beklagenswaardig, met het oog op de tijden die voor hen zouden aanbreken, maar toch niet minder mooi dan in hun vol ornaat was heden het kleed waarin zij zich vertoonden. Het was als ware een gouden dak gespannen met hier en daar openingen waardoorheen zich de zonnestralen boorden, den gouden gloed nog verhoogend.

Alles was kalm; niets bewoog; flauw waren eenige geluiden uit de stad in de verte hoorbaar en toen hij daar zoo stond, geleund op zijn stok, zijn blik steeds weidende over de omgeving, toen was het hem niettegenstaande hij zeer opgewekt gestemd was, alsof een zekere weemoedigheid hem overviel. Het was hem alsof die groote boomstammen indruk op hem maakten, als waren het denkende wezens, die ieder voor zich een leven achter den rug hadden waarin gebeurtenissen tot bewustzijn waren gekomen. Hij wist het zelf niet goed, maar hij voelde iets tot zich spreken en onwillekeurig rezen vroegere dagen en tafereelen daaruit voor zijn geest. Hij dacht aan de eeuwige voortwerking der natuurwetten, aan het wezen en aan de bestemming van dit alles, aan het steeds voortjagen des tijds en aan de mogelijkheid van een einde, en toen hij zoo stond te peinzen en dat schitterend verval om zich heen zag was het hem alsof hij daarin weerspiegeld zag het leven. Al dit schoone waren slechts voorboden van andere tijden, van den naderenden winter met zijn doodsche, sombere, kille dagen. Weldra zou dit mooie tapijt verrot zijn en tot modder overgegaan en op de plaats waar nu geen blad bewoog zou een gure wind waaien, die alle leven verjaagt.

Zoo zou ook de herfst des levens kunnen zijn, vol schoonheid en geluk, maar toch in zich dragende de voorboden van een andere levensperiode, „de oudheid”. Zwijgend, genietend ging hij verder.

Reeds viel de avond; de zon verzonk in rooden gloed achter de wolken en alles hulde zich in een vochtigen mist. Toen nam hij afscheid van dit imponeerende tafereel, nog eenmaal wendde hij zijn blik om en met een uiting van „het is toch prachtig” mengde hij zich weer in het alle-daagsche leven.

(Zie vervolg Tweede Blad.)

ADVERTENTIEN.

Gemeubileerde Kamers te huur.

Een flink Gemeub. Voorkamer, groot 4 × 5 meter, met Slaapkamer en dito Achterkamer, voorzien van goed openschuivende ramen, gas- en waterleiding; op vroolijken stand. Proper. — Te bevragen aan het Bureau van dit Blad.



CHARLES ABRAAS

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 145

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904.
GENUA - - - - 1905.

's-GRAVENHAGE 1906.
DRESDEN - - - 1906.

Piano's en Orgels
tegen billijke prijzen te huur,
bij F. J. RAAR, Nieuwstraat 6.

Een GEHUWD JONGMENSCH zijne vrije avonduren disponibel hebbende, zag deze gaarne aangevuld door

SCHRIJFWERK.

Adres: D. W. GONGGRIJP, Vlamingstraat 72.

Stélio
High Class
Turkish cigarettes.
ALOM MET GOUD BEKROOND.

Hygiënisch anti-septisch Salon
voor Scheren en Haarsnijden,
18 NIEUWSTRAAT 18.

Ingericht overeenkomstig de eurlang door de wet te stellen eischen voor Hygiëne.

Volgens deskundigen wordt het door mij gebruikte ontsmettings-apparaat als afdoende aanbevolen.

Hoogachtend, G. SIEPMAN.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 8 NOVEMBER 1906. No. 6.

Kroegjolen.

Het zal misschien wel wonderlijk klinken, als ik hierbij mij tegen de kroegjolen ga uitlaten. Tot nog toe is altijd een kroegjool den student eene voorspiegeling geweest van feestvreugde en jolijt, van ongedwongen vroolijk zijn en onbezonnen pretmaken. En als er nu iemand optreedt, die ook student is, en die zich heusch niet voor een corpsknor houdt en die iemand gaat verkondigen, dat kroegjolen uit den booze zijn, dan loopt hij grooten kans dat hem zijn hoed ganschelijk wordt ingeslagen. En toch heb ik het gewaagd, de pen op te nemen en de kroegjolen te gaan bestrijden, als zijnde een verderf voor het feestvieren, als een dreigement voor de jonge, spontane uitingen onzer corpsleden.

Het is uit liefde voor u zelf, dat dit geschreven is, en het is geene katterige kortzichtigheid, die mij verkeerd deed zien. Het is de gewoonte, dat Vrijdagavond van September tot Kerstmis toe; er op de kroeg een kroegjool is; dat dan de 1ste jaars een vrije drank geven en dat er dan gelegenheid is tot feestvieren. Is dat al niet een feest idée? Op een bepaalde dag kan een corpslid op de societeit zichzelf van geld- en studiezorgen bevrijden door te gaan feesten.

Er wordt dus verondersteld, dat er Vrijdag vanzelf — de stemming is; en als u soms Maandag eens een lollige bui hebt, dan kunt u wel die Maandagavond en -nacht naar de kroeg komen, maar Vrijdag zal hetzelfde weer moeten gebeuren, want dan is er een officiële kroegjool en dan zijt ge niet alleen gezellig met vrienden en kennissen, maar dan is daar iedereen, en iedereen zal onder den indruk moeten komen van hetzelfde gemeenschapsgevoel, dat zich in vreugde en dronkenschap soms uit.

Als u Donderdagavond veel plezier hebt gehad, laat ik nu eens niet zeggen te veel, dan hebt u zeker Vrijdagavond weer hetzelfde plezier in 't plezier en bent u evenzoo levendig als gisteren om dezen tijd?

Zouden werkelijk die Vrijdagsche kroegjolen het societeitsbezoek aanmoedigen? Dien avond zeker, natuurlijk, maar dat komt dan toch voor een groot deel ook door het strijkje. Dat er muziek is, is niet te laken, maar wel, dat dat strijkje u naar de kroeg moet lokken. Ik fit heusch niet, want zoo is het 't geval bij velen.

Kom toch Vrijdagavond op de kroegjool, anders kom je er niet uit, zegt men tegen elkaar. Ja juist, there is the rough. De menschen moeten op de kroeg komen, ook zonder kroegjool. Ze moeten er komen elken dag, op elk uur, alleen of te zamen, als ze er rust of drukte zullen zoeken. 't Idee vaste kroegjool is mis. Dat hoort men toch reeds dadelijk, vaste kroegjool. Op de almanakavond, na het collationdiner, dan is er een motief voor een kroegjool, dan is er iets te herdenken, dan is er een oude mos, die wij moeten gestand doen en die wij getrouw blijven.

De toestand, zooals ze nu is, schept nieuwe verkeerde toestanden. Stel u eens voor, dat er Vrijdags geen kroegjolen waren. Dat de eerstejaars dan zich meer lieten zien en u op de inauguratie-avonden van hun clubs op een vrije drank, een flesch wijn of een flesch champagne fuifden. Dat de menschen dan meer en geregelder kwamen, dat de kroeg er niet zooals nu dikwijls leeg uitziet, wat toch Donderdags en Zaterdags dikwijls het geval is, omdat de menschen zich dan natuurlijkerwijze sparen. (U moet u niet sparen in uwe vreugde!) De menschen zouden dan veel meer naar feestjes zoeken en er geen klaar vinden, zooals nu.

En al is men het nu geheel en al niet met mij eens, zie eens even wat de ondervinding leert. Treft het u nooit dat er toch Vrijdag voor een kroegjool weinig menschen zijn? Is het niet 4 avonden gebeurd dit jaar, dat er om twaalf uur, half een in de biljartzaal alleen het strijkje van de Goede of Schram zat en dat er in de middenzaal te midden van eenige omgeworpen stoelen en tafels slechts enkelen vegeteerden!

Daarom: schaf de kroegjolen op Vrijdagavond af en herstel in uzelf en in de anderen de echte lust tot het echte kroegbezoek.

Voelt u niet meer voor een geïmproviseerd strijkje spontaan opgetreden en ondersteund door de spontane respectievelijke beurzen, zooals we dat onlangs hadden en nog meer zullen hooren, als voor de vaste Vrijdagavond-blazers.

Als u feestviert, doe het dan goed. Liever eens flink, dan elke Vrijdagavond half.

We zouden hier eene volgende interpretatie kunnen geven van een bekend spreekwoord: Liever 1 kroegjool in de lucht, dan 10 in de hand!

v. X.

Klacht.

Maar mijn God, houdt dat leven nóóit op! Ik ben toch een rustig student, ik ben al in mijn vijfde jaar, en wil het op mijn kamer tenminste rustig hebben, en dan zitten al die ploerten uit de buurt leven te maken, dat je er wanhopig van wordt. U moet weten, lezer, dat ik over 't spoor woon, op 't Hugoplein en daar is 't na één October niet meer om uit te houden.

Verleden wilde ik dan toch eindelijk eens weten wie dat leven maakten, ik gluurde voor me, naar rechts, naar links. 't Was halftwee op een Vrijdagnacht. Veel verlichte ramen, onbedekt door gordijnen. En in de kamers veel menschen, met kort struikgewas op het hoofd. Toen ging mij een licht op.

Dat zouden wel jonkies zijn, dacht ik, maar wáárom maken ze toch zoo'n kabaal, en dan iederen avond en vooral Vrijdagavond?

Als bezadigd mensch met een rumoerig eerste jaar achter den rug, verontschuldigde ik ze, maar vond 't toch beroerd daar steeds in mijn werk gestoord te worden. Wéér ging mij een licht op, en ik was blij tenminste deze keer een verontschuldiging voor mij zelf te hebben, op die fuivende jongelieden te kunnen vloeken.

Waarom zaten ze niet op hun kroegjool. Waaróm hielden ze toch van die clandestiene kastfuifjes, terwijl op de kroeg gelegenheid was gegeven om een jolig feest te vieren. Waarom?

En ik kreeg jeugd-herinneringen. Ik bekeek mijn linkerwijsvinger, met een groot litteken en ik herinnerde me plotseling een gansche serie fuiven, in de hoekjes van de kroeg.

Eerst schold ik de H.H. levenmakers voor stommelingen uit, die de schoonste gelegenheden lieten voorbijgaan om eens vrij en vroolijk student te zijn, maar mijn woede steeg: wat heeft een corps aan zulke bengels, wat heeft de kroeg aan types, die onnoodig scheidingen brengen in een studentencorps terwijl dit juist door zijn groot aantal zoo véél eischt van verbroedering onder elkaar? Oh! kliekjesgeest, wat heb ik jouw avond aan avond verwenscht, uit egoïsme en uit liefde voor 't corps. Maar één ding stelde mij tenminste nog gerust, nl. dat er óók nog andere kerels zijn in 't corps, dat er na magere jaartjes vette volgen, naar tóch, dat gehinder den geheelen avond en nacht.

Laat dat leven in 't vervolg, kereltjes met struikgewas op 't hoofd, profiteer van je kroeg, van je lidmaatschap van 't corps, zóó ben je geen corpslid, ben je alleen maar clublid, anders niets. Stik in de koffie! dat gezegde zul je je misschien nog wel herinneren uit de vele litteraire gesprekken, die je in de groentijd gevoerd hebt! T.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

SENAATSVERKIEZINGEN.

Candidaten gesteld door den Senaat:

C. J. van Dusseldorp,	President.
C. D. van Tienhoven,	Secretaris.
J. L. Boreel,	Thesaurier.
Th. Bleckmann,	Archivaris.
H. F. van de Velde,	Commissaris.

—o—

STEM- EN SCHOUWBURG-COMMISSIE.

Candidaten:

J. A. Royer,	Secretaris.
J. Unger.	
J. C. Kolling.	

—o—

Het bestuur van Apollo heeft zich nu als volgt geconstitueerd:

J. Muller,	President.
H. A. W. Klinkhamer,	Secretaris.
J. A. Royer,	Thesaurier.
L. S. P. Scheffer,	Vice-president.
J. W. G. Pels Rijcken,	Comm.-biblioth.

—o—

Het bestuur der Delftsche Carrousel-Vereeniging heeft zich als volgt geconstitueerd:

O. Gevaerts van Simonshaven,	President.
H. Andrée Wiltens,	Secretaris.
G. M. van der Wijck,	Thesaurier.
M. A. Henny,	Commissarissen.
C. Smits,	

—o—

Het bestuur van Igov heeft zich als volgt geconstitueerd:

C. J. M. Milo,	President.
D. Versteegh,	Secretaris.
Th. Bleckman,	Thesaurier.
W. J. H. van Limburg Stirum,	Commissarissen.
G. P. Nijhoff,	

—o—

De Hoofredactie van het A. N. S. W. „Minerva” heeft zich voor het eerstvolgend jaar aldus samengesteld:

A. J. van Hengel,	Praeses.
W. Nolen,	Ab-actis, Noordeinde 3.
W. Ety,	Quaestor.
N. G. Teding van Berkhout,	Bibliothecaris.
J. Santman,	

—o—

Vrijdagavond officieel whist-, en officieus billard-concours, aanvang 10 uur.

—o—

Vrijdag 9 November wordt de tentoonstelling der Amateur-Fotografen geopend. Wij raden ieder aan deze mooie verzameling kieken in de Korenbeurs te gaan zien.

—o—

SNJEONTOJOUNSELSKIP „FRISIA”.

Snjeon om fief ùre 'n swiet sùpke by de foarsitter Havenstrjitte 38a, Efternei dik-iten, 7 ùre krèkt.

—o—

VRIJESTUDIE.

LEZING op Dinsdag 13 November 1906, des avonds te 8 ure in den foyer van Stads Doelen door Dr. H. W. Ph. E. van den Bergh van Eysinga.

Onderwerp: Nietzsche.

Introductiekaarten te verkrijgen aan de zaal te 7³/₄ uur of bij aanvraag aan 't bestuur.

—o—

LEEGHWATER.

Gewone Vergadering van „Leeghwater” op Donderdag 15 November 1906, in den Foyer der Stads Doelen, des avonds 8 uur.

Spreker: de heer G. de Vries, W. I. aan Wiltons Machinefabriek en Scheepswerf te R'dam.

Inleiding tot een bezoek aan Wiltons Machinefabriek en Scheepswerf.

Excursie op Vrijdag 16 November e. k., naar Wiltons Machinefabriek en Scheepswerf te Rotterdam.

Vertrek 1 u. 2 spoortijd, station H. IJ. S. M. Aankomst te Schiedam 1,16. Te voet naar halte stoomtram. Per tram van 1.50 of 2 uur naar Delfshaven. Vermoedelijk uur van terugkomst te Delft 5.8 spoortijd.

DEBATING-CLUB.

Eerste Huishoudelijke Vergadering, op Dinsdag 13 November 1906, des avonds te 8 uur, in de Leeszaal der Societeit Phoenix.

Stellingen:

I.

Tusschen de economische belangen van bezitters en loonarbeiders bestaat eene tegenstelling, waarvan de hedendaagsche klassenstrijd de uiting is.

II.

Daar de bovenbedoelde tegenstelling niet is weg te nemen zolang het persoonlijk bezit der productiemiddelen bestaat, kan de klassenstrijd in deze maatschappij nooit eindigen. Integendeel zal hij steeds algemeener en scherper worden.

III.

De hedendaagsche klassenstrijd leidt noodwendig tot eene maatschappij, waarin de productiemiddelen gemeenschappelijk eigendom zullen zijn.

Verdediger: de Heer J. W. ALBARDA, W. I.

J. A. ROYER, Secretaris.

—o—

DEBATINGCLUB „LOGICA”.

Gewone Vergadering op Dinsdag 13 November, 's avonds 8 uur, Lokaal Lubrechts.

Agenda: 1. Notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Verslag Kascommissie.
4. Lezing van den Heer H. SLEGT.

Onderwerp: „Ware en vrije liefde”.

Alle belangstellenden worden uitgenoodigd!

De Secretaris, A. M. KUYSTEN.

CORRESPONDENTIE.

Den Heer W. de B.

Wat in het vorig nummer onder de rubriek „correspondentie” tot u gericht was berustte op een vergissing.

Als dit gewenscht wordt, blijft de copy ter uwer beschikking.

A G E N D A.

DEN HAAG.

Vrijdag 9 Nov. Gebouw v. K. en W. Gezelschap Van Eysden: „In uniform”; 8 uur.

Ned. Tooneel: „De beverpels”; 8 uur.

Diligentia: Sonatenavond van Elly Ney (piano) en Jan Manifarges (viool), 8 uur.

Zaterdag 10 Nov. Fransche Opera: „La juive”; 8 uur.

Diligentia: Sonatenavond van Carl Flesch en Julius Röntgen; 8 uur.

Zondag 11 Nov. Dierentuin: Matinée van de Fransche Opera; 2 uur.

Gebouw voor K. en W. 3e Matinée van het Residentie-orkest, onder leiding van André Spoor en met medewerking van Hella Sauer (sopraan); 2¹/₄ uur.

Maandag 12 Nov. Fransche Opera: „Les mousquetaires au couvent”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.



Iemand biedt zich aan voor
SCHRIJFWERK.

Brieven onder motto *Schrijfwerk*, Bureau van dit Blad.
Aan hetzelfde adres **gemeubileerde ZIT- en
SLAAPKAMER te huur.**

Tegen 1 December **gelegenheid voor een dege-
lijke en smakelijke**

Eet- of Koffietafel.

Adres MARKT 7.

TALEN.

Nuttige Winteravonden

brengt men door
op de

BERLITZ SCHOOL

OUDE DELFT 209.

Dir. W. E. BIRKETT.

TALEN.

Maison „HAAS”,

CUISINIER,

34 -:- KOORNMARKT -:- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche Diners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveranciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben **Diners** uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonnement van **20 bons**. **Diners** van **80 cents** worden bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

Gelegenheid voor Eet- en Koffietafel.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Technische Boekhandel J. Waltman Jr.

Afdeeling SCHRIJFBEHOEFTE.

VOORRADIG:

DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN,
PENNEN, INKT, GOMELASTIEK,
VULPENHOUDERS, NOTULENBOEKEN,
POSTPAPIER, ENVELOPPEN,
INKTKOKERS, enz. enz.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Passage-Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,

Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatiën, zoowel voor passagiers als voor verzending van goederen, kosteloos verkrijgbaar.

Gedenkschrift K. A. en P. S.

Nu het GEDENKSCHRIFT verschenen is, blijkt mij dat velen niet hebben opgemerkt dat de intekentermijn 1 October gesloten is. Ten einde een ieder, wien deze voorwaarde was ontgaan, nog in de gelegenheid te stellen dit werk tegen den intekenprijs aan te schaffen, zal gedurende deze maand het werk nog tegen f12,50 verkrijgbaar zijn.

November 1906.

J. WALTMAN Jr. - Delft.

EV.
f 75.000

De ondergeteekenden berichten, dat de trekking der
3 pCt. NEDERLANDSCHE EFFECTEN PREMIELOTEN
zal aanvangen den 26en NOVEMBER a. s.

EV.
f 60.000

Hoofdprijs f 100,000.—, 1/4 Aandeel f 17,50, 1/20 Aandeel f 3,50.
's Gravenhage, VAN DUYSEN & Co.

Hoofdpremie f 50.000.
3 pCt. Deposito Premiebewijzen,

VAN DE ALGEMEENE BANK VAN DUYSEN & Co., DEN HAAG.

Door een storting van slechts f 2,50 heeft men de kans op een kwart van de f 50,000,— alzo
f 12,500,— enz. Om bij de Staatsloterij f 12,500,— te kunnen winnen, moet men minstens f 10,50 storten
= 3/20 lot.
FIN. DAGBLAD, No. 4247, van 12 Oct. 1906.

Naar buiten 10 ct. verhooging voor porto en trekkingslijst.

Te DELFT verkrijgbaar bij

Geheel aandeel
f 10

D. E. LEUPEN, Markt 73.

Kwart aandeel
f 2.50